

Mladen Lompar

Vrijednosti jednog motiva

Trajanje i neiscrpnost "baroknog" kolopleta konjskih tijela, kopita i nozdrva, protkanog linijama kao lakom armaturom, ali i kao neujednačenom vijugom u službi ekspresionističke deformacije, konstanta je i karakteristika slikarstva Igora Bogojevića.

Iako je dominacija emocije u fiksiranom pokretu snažne životinje, naglašena i u ranim radovima u kojima prostor nema drugih relacija realnosti, na platnima radjenim tokom boravka u Grčkoj ona se pojačava. A to precizno prostorno i vremensko definisanje pomoću ostataka mramornih dvora antičkog doba, opredjeljuje mu individualnost vizije. U njoj su opis, materijalizacija i atmosfera u službi upečatljivosti motiva koji se iskazuje lakim potezima i jačom i slabijom linijom.

Scene sa naglašenim, zastrašujućim pokretom mase, u akcentima, mjestimično, imaju neku monstruožnu ljepotu... Ali i poražavajući izgled u pokretu raskubenih tjelesa i ostacima snažnog sklopa naspram plamsaja na Akropoljima.

Prostor kojim dominira vizuelni naboj prizora u imaginarnim lapidarijima i snaga uzvratnog tijela, kao da su podaci ili poglavlja nekih kataklizmičnih zapisa. To nadrealističko nasilje fiksirala je nadmoćna memorija i zato više podsjeća na metafizički razur, ili raspad od snage sopstvenog pokreta.

Ubrzani proces slikanja i sve labavija spona sa inicijalnim figurama, koje formira sami proces slikanja u bojenom sloju, znak su da svoju opsesiju Bogojević odavno ne mora tražiti van svoje ruke, niti su mu za novo traganje potrebni drugi detalji sa tih sakralnih bića. Ovakva odanost vrijednostima jednog motiva, često u istraživačkim porivima ne ostavlja ništa od polaznih elemenata.

Zato bi se ova platna jednostavno mogla okarakterisati kao boja korišćena emocijom.

Tu je i prepoznatljivost Bogojevićevog djela u savremenom crnogorskom slikarstvu.

Cetinje, 18. 10. 2007.